

'U geeft bolletjes cadeau'

Aziz is een hardnekkige dealer. De officier van justitie eist daarom naast gevangenisstraf ook een gebiedsverbod. 'Zodat de wijk tijdelijk geen last heeft van verdachte.'

Het is even over half twee als de veertigjarige Husayn Aziz - ook bekend onder de naam Carlos Martinez - via de zijdeur de zittingszaal van de Haagse rechtbank wordt binnengeleid. Hij zit vast in het Detentiecentrum Schiphol in Badhoevedorp. Aziz geeft zijn advocaat een hand en gaat in het verdachtenbankje zitten. Hij draagt een felblauwe Adidas broek, een beige vest en lichte sportschoenen. Achter hem zit publiek: rechts een groep leerlingen van de Haagse Hogeschool, links de rechercheurs van Bureau De Heemstraat die het onderzoek hebben uitgevoerd. De ogen zijn gericht op de rechters: Michiel Harmsen, Guimet Schiffers en Erik Lensink. De voorzitter opent de zitting: "U bent meneer Aziz?"

"Nee. Martinez", mompelt de verdachte. "Ja, dat hebben we eerder gehoord", zegt de voorzitter. "U noemt zich Carlos Martinez. Maar via de Marokkaanse overheid, aan de hand van vingerafdrukken, is vastgesteld dat u Husayn Aziz bent."

De voorzitter wijst de verdachte erop dat hij niet hoeft te antwoorden en geeft het woord aan de officier van justitie. Marilyn Fikenscher staat op. "U wordt verdacht van drie feiten", geeft zij de tenlastelegging weer. "Ten eerste was u op 2 juni van dit jaar in Nederland, terwijl u ongewenst vreemdeling was. Ten tweede heeft u op die dag ruim negen gram heroïne en veertien gram cocaïne voorhanden gehad. Ten derde wordt u verdacht van het dealen in twee verschillende periodes: van 22 november 2013 tot en met 28 februari 2014, en van 3 april tot en met 2 juni 2015. Daarmee overtreedt u artikel 2 van de Opiumwet."

Kennis De rechtbank neemt de feiten met verdachte door. Op 2 juni van dit jaar zien politiemensen van Bureau De Heemstraat in de Haagse Schilderswijk een hen bekende verslaafde - ze hebben hem kort daarvoor nog bezig gezien met een basepipe - in druk gesprek met verdachte. Het lijkt op een onderhandelingsituatie. Aziz blijkt 58 bolletjes wit en 40 stuks bruin

bij zich te hebben. Dat is veertien gram cocaïne en ruim negen gram heroïne, een hoeveelheid die wijst op dealerschap. Verder heeft Aziz bijna 1.250 euro aan contant geld bij zich, verstoppt in zijn sokken en borstzak. Hoe verklaart de verdachte dat? Volgens Aziz bewaarde hij de drugs voor een kennis, een zekere meneer Don.

"Wie is dat, kunt u gegevens over die man verstrekken?" vraagt de voorzitter.

"Nee", antwoordt Aziz. Zijn gezicht vertoont weinig uitdrukking.

"U weet niet of hij echt zo heet, of waar hij woont?"

"Nee, ik weet niet."

"Toen u de laatste keer werd veroordeeld, zei u ook dat u de drugs bewaarde voor deze meneer Don. U bent toen op 28 februari 2014 aangehouden met bijna 27 gram harddrugs bij u. U bent vervolgens veroordeeld wegens het voorhanden hebben van die drugs en u heeft vastgezetten vanaf uw aanhouding 28 februari 2014 tot 3 april 2015. Dacht u deze keer niet: houdt die drugs maar bij je? U bent er vorige keer behoorlijk door in de problemen gekomen", houdt de voorzitter de verdachte voor.

"Hij had mij om hulp gevraagd... Ja, dan doe ik dat."

Telefoon De politie heeft op 2 juni jl. twee telefoons bij Aziz in beslag genomen en onderzocht over de twee maanden daarvoor. Langer was niet nodig, want Aziz was pas sinds twee maanden, vanaf 3 april, op vrije voeten na zijn laatste gevangenisstraf. De telefoons bevatten vele nummers. In die twee maanden heeft of is Aziz ongeveer drieduizend keer gebeld. Van al die gesprekken duren er maar 29 langer dan drie minuten. Het onderzoek mondt uit in een groot aantal getuigenverklaringen. De getuigen zeggen kort samengevat allemaal dat zij Aziz kennen als drugsdealer en dat zij al langere tijd drugs bij hem kopen. Geconfronteerd met een foto herkennen ze hem met honderd procent zekerheid. Aziz: "Iedereen zegt wat. Ik ga de gevangenis in door valse verklaringen." De voorzitter: "Het zijn veel telefoongesprekken. Mensen verklaren dat ze met u belden over het dealen. Ze zeggen dat ze u al lang kennen. Een mevrouw zegt dat zij wil stoppen met drugs, maar dat u dat haar onmogelijk maakt door

>>

"Een mevrouw zegt dat zij wil stoppen met drugs, maar dat u dat haar onmogelijk maakt door haar te blijven benaderen."

“Verdachte dealt in de Schilderswijk; hij doet daar alles op de fiets. Het dealen - op grote schaal - midden in een woonwijk zorgt voor overlast.”

haar te blijven benaderen.”

Aziz: “Er klopt niks van. Ik ga niet verklaren over wat andere mensen verklaren.”

Rechter Schiffers merkt op dat het wél om veertien getuigen gaat die gelijksoortig verklaren. “Iedereen zegt dingen”, reageert Aziz. Wat de getuigen

verklaren zijn maar meningen, vindt hij. Rechter Lensink neemt het woord: “Deze mensen geven geen meningen, zij verklaren heel concreet dat u hen drugs hebt verkocht.”

“Ik heb geen mening”, zegt Aziz. Hij zit er nog steeds onbewogen bij en antwoordt summier en ontwijkend op vragen.

“Het beeld rijst dat u een actieve verkoper bent, die gratis monsters uitdeelt”, zegt de voorzitter. “Het lijkt erop dat u, zodra

u weer uit detentie komt, mensen gaat bellen en uw klantenkring weer gaat opbouwen. Ik heb uw detentiekaart bekeken en u was precies op vrije voeten in de twee periodes waarin u nu van dealen wordt verdacht.”

Gevangenis Ten slotte gaat de voorzitter in op de persoonlijke omstandigheden en het strafblad van de verdachte. Aziz komt sinds 2003 in de politiestructuren

voor, ook als Carlos Martinez. Hij is vele malen veroordeeld, maar liefst tien keer voor het bezit van of de handel in hard drugs. De voorzitter: "U heeft bij de politie verklaard dat u verdient met werk in de kassen."

Aziz: "Ik heb geen vast salaris. Ik wil graag wit werken, als normaal persoon leven, belasting betalen." Over zijn toekomstplannen meldt hij dat hij naar België wil gaan. "Er is in Nederland veel discriminatie. Dat jongeren van hieruit naar Syrië vertrekken, zegt dat het niet goed gaat met Nederland."

De voorzitter wijst erop dat Aziz eerder, onder meer bij de rechter-commissaris, heeft verklaard dat hij niets heeft ondernomen om het land te verlaten en van plan is hier te blijven. Als de voorzitter hem vervolgens vraagt naar zijn gezondheid, antwoordt Aziz dat die niet goed is. Hij heeft nachtmerries en psychische problemen. "Ik ben opgegroeid in de gevangenis", klaagt hij. "De politie houdt mij vast." Dat Aziz veel in de gevangenis heeft gezeten, klopt: de afgelopen vijftien jaar verbleef hij meer in dan buiten detentie. Dan is het onderzoek ter terechtzitting afgerond en krijgt de officier van justitie het woord.

Briefje "We zien in drugsonderzoeken wel vaker dat dealers hun best doen hun waar goed te verkopen", zegt officier Marilyn Fikenscher. "Maar een agressieve verkooptechniek zoals deze verdachte hanteert, heb ik niet vaak gezien. Meerdere gebruikers verklaren dat ze bolletjes cadeau kregen, dat ze briefjes in de bus kregen met teksten als 'Ik ben er weer, bel

"Het beeld rijst dat u een actieve verkoper bent, die gratis monsters uitdeelt."

mij'. Verdachte belde bij sommigen van hen zelfs ongevraagd aan, meerdere keren. Er zijn kopers die bezig waren van hun verslaving af te komen, maar mede door de gedragingen van verdachte toch weer voor de bijl zijn gegaan."

De officier acht de eerste twee feiten voldoende wettig en overtuigend bewezen: het zijn van ongewenst vreemdeling en het bezit van harddrugs op 2 juni 2015. Dan komt zij op de verdenking van het

dealen in twee periodes. Verdachte is op 28 februari 2014 aangehouden met bijna 27 gram heroïne en cocaïne. Toen is hij uitsluitend vervolgd en veroordeeld voor het voorhanden hebben daarvan. Op 3 april 2015 kwam hij vrij. Destijds is geen onderzoek gedaan naar het dealen in de periode daaraan voorafgaand, aldus de officier. "Dat neemt niet weg dat er toen al een zeer concrete verdenking bestond dat verdachte zich ook destijds schuldig

>>

>> had gemaakt aan het dealen van drugs." Behalve de drugs had hij toen bijna tweeduizend euro en drie mobiele telefoons bij zich. Meerdere kopers hebben later verklaard ook in die eerste periode, van 22 november 2013 tot 28 februari 2014, drugs van Aziz te hebben gekocht. Fikenscher leest stukken uit een vijftal verklaringen voor. Een getuige vertelt dat hij verdachte op straat tegenkwam en een bolletje wit kocht, maar daar niet voor hoefde te betalen. Het was een tester, zo zei verdachte.

Rust Ook over de tweede periode, van 3 april tot en met 2 juni 2015, is wettig en overtuigend bewezen dat Aziz heeft gedeald, vindt de officier. Zij haalt elf verklaringen aan die op deze periode betrekking hebben. Ook hier is weer sprake van gratis monsters. Een vrouw verklaart dat zij wilde afkicken, met hulp van haar vriend. Verdachte deed een briefje in haar brievenbus met zijn naam en telefoonnummer. Haar vriend gooide het weg, maar later stond verdachte zelf voor haar deur. Zij wees hem af, maar hij bleef maar terugkomen en gaf haar zelfs een gratis bolletje coke. Daarop ging zij voor de bijl en heeft in deze periode voor in totaal vierhonderd euro bij hem gekocht.

Tot slot komt de officier aan haar strafeis. "Meerdere gebruikers verklaren dat hij monsters cadeau gaf en dat hij hen actief opzocht om drugs te kopen. Bij de vrouw die wilde stoppen, stond hij meerdere keren aan haar deur toen zij haar verslaving het hoofd wilde bieden. Zoals zij zelf zegt: verdachte maakte haar het stoppen onmogelijk. Zij zwichtte voor de verleiding en is weer gaan gebruiken. Als je dealer constant bij je aan de deur staat, zonder dat je daarom hebt gevraagd, en de drugs als het ware op een presenteerblaadje aanbiedt, dan is het erg moeilijk de verleiding te weerstaan."

De officier neemt hem dat kwalijk. Zij noemt zijn vele eerdere veroordelingen en concludeert dat hij nadat hij vrijkomt telkens weer verder gaat waar hij was gebleven. De vele veroordelingen lijken geen effect te hebben. Toch vindt de officier

Officier van justitie Marilyn Fikenscher: "Volgens mijn collega, de officier die over de Schilderswijk gaat, hebben we op het idee een gebiedsverbod te vragen."

een lange gevangenisstraf ook nu weer passend. "Als detentie de verdachte er niet van weerhoudt weer de fout in te gaan, dan geeft deze periode de gebruikers in ieder geval de rust die sommigen van hen zeggen nodig te hebben."

Gebiedsverbod De officier vindt een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van twee jaar op zijn plaats, met aftrek van voorarrest. Daarnaast verzoekt zij de rechtbank een in zo'n zaak nog niet heel gebruikelijke maatregel op te leggen. De officier: "Verdachte dealt in de Schilderswijk; hij doet daar alles op de fiets. Het dealen - op grote schaal - midden in een woonwijk zorgt voor overlast. Verslaafden plegen vaak misdrijven. Kennelijk heeft verdachte zijn werkterrein in al die jaren niet veranderd en gaat hij steeds terug naar zijn oude klanten. Bij mij bestaat sterk het vermoeden dat hij na zijn vrijlating opnieuw naar de Schilderswijk zal gaan

om daar zijn handelspraktijk voort te zetten. Daarom vraag ik u om hem een gebiedsverbod op te leggen voor twee jaar, de maximale duur. Bij iedere overtreding moet hij vervangende hechtenis van een week uitzitten. Misschien weerhoudt dat de verdachte ervan in de Schilderswijk te dealen; in ieder geval heeft de wijk dan van de verdachte geen last."

De advocaat van Aziz, die zijn cliënt consequent Martinez noemt, meent dat zijn cliënt moet worden vrijgesproken of van alle rechtsvervolging ontslagen. Een veroordeling voor het dealen in de eerste periode acht hij in strijd met de redelijke termijn en het fair play-beginsel. Deze waarborgen zijn neergelegd in artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Dit artikel beschermt het recht op een eerlijk proces.

De officier reageert op het betoog van de raadsman, die op zijn beurt weer op de officier reageert.

iat, heeft de wijk echt veel last van deze dealer. Toen

Dan is het tijd voor het laatste woord voor de verdachte. "Ze hebben van een mug een olifant gemaakt. Ik weet niet wat de politie beweegt, misschien wil men hoofdofficier of rechter worden?"

De voorzitter sluit na ruim anderhalf uur de zitting. Over twee weken zal de rechtbank uitspraak doen.

Rechercheurs Het publiek loopt de zittingszaal uit via de deur naar de publieke ruimte. Sommigen van de aanwezige scholieren waren inmiddels in slaap gevallen. Officier van justitie Marilyn Fikenscher loopt ook naar de publieke ruimte om even na te praten met de aanwezige zaaksrechercheurs, Wytze Geut en Ricardo Marks. Geut heeft op verzoek van de officier een aanvullend proces-verbaal opgemaakt over het dealen. Er is nog een aantal getuigen gehoord over wanneer en hoe lang zij contacten met Aziz als dealer hadden. "Wel bijzonder dat deze verdachte

daarvoor nu alsnog vervolgd wordt", vindt de rechercheur. "De eerdere veroordeling wegens het bezit van drugs werkt nu mee aan het bewijs voor dealen." Fikenscher: "Waarom hij destijds niet ook voor dealen is vervolgd, is niet meer na te gaan. Dat kan te maken hebben met capaciteitsgebrek. De getuigen die wij nu dankzij de telefoongesprekken in april en mei van dit jaar op het spoor zijn gekomen, hebben óók over die eerdere periode verklaard. Dus vervolging leek mij op zijn plaats. In totaal hebben we in deze zaak veertien getuigenverklaringen, veel meer dan gebruikelijk."

Wordt de eis toegewezen, dan krijgt Aziz na zijn detentie een gebiedsverbod van twee jaar voor de Schilderswijk. "Vóór de zitting heb ik de eis besproken met collega's", vertelt Fikenscher. "Volgens de officier die over de Schilderswijk gaat, heeft de wijk echt veel last van deze dealer. Toen kwamen we op het idee een gebiedsverbod te vragen. Ik had ook een deel van de gevangenisstraf - bijvoorbeeld zes maanden - voorwaardelijk kunnen vragen, met als bijzondere voorwaarde dat verdachte niet in de wijk zou komen. Overtreedt hij die voorwaarde, dan zou hij alsnog zes maanden moeten zitten. Maar met een gebiedsverbod moet hij bij iedere overtreding een week zitten. Dat lijkt mij effectiever. Onlangs trad ik op bij de rellen die in de Schilderswijk plaatsvonden na het overlijden van Mitch Henriquez. Toen heb ik voor een aantal stenengooiers ook een gebiedsverbod gevraagd. De rechtbank heeft dat opgelegd voor een half jaar."

Uitspraak Twee weken later doet de rechtbank uitspraak: alle tenlastegelegde feiten worden bewezen verklaard en Aziz wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van twintig maanden met aftrek van voorarrest. Bovendien wordt het gebiedsverbod opgelegd zoals de officier heeft gevorderd. Twee jaar mag Aziz niet in de Schilderswijk komen. Voor iedere overtreding krijgt hij een week hechtenis. De rechtbank verklaart de maatregel dadelijk uitvoerbaar. De rechtbank overweegt in het bijzonder dat zij de verdachte zijn agressieve benadering van gebruikers kwalijk neemt.

Officier Fikenscher is tevreden: "Vooral over het gebiedsverbod. Het is best fors, een gevangenisstraf van bijna twee jaar en daarna een gebiedsverbod voor twee jaar in de enige wijk waar hij opereert. De maatregel van een gebiedsverbod bestaat pas sinds april 2012. Ik denk dat de maatregel in dit geval heel effectief is, juist omdat Aziz zich - anders dan de meeste dealers - beperkt tot één wijk. De rechtbank was het met het openbaar ministerie eens dat verdachte zijn koopwaar agressief aan de man bracht."

Wilt u reageren op dit artikel?

Mail naar

Redactie.blauw@politieacademie.nl

Voor meer informatie:

De uitspraak in deze zaak is gepubliceerd op www.rechtspraak.nl onder nummer

ECLI:NL:RBDHA:2015:10601.

